

Unisex Akımı ve Cinsiyetsiz Beden Tartışmaları

Modernite, insanı geleneksel bağlarından koparıp köksüz bir boşluğa bırakmıştır. Bu boşlukta salınan insan kendini yeni ve daha büyük bir sömürü çarkının içinde bulmuştur. Kapitalist sermaye, insanı üretken hâle getirmek için onu yeniden tanımlamış, üretim ve tüketim döngüsüne hapsedmiştir. Daha rafine yöntemlerle baskı altına alınan insan, iktidarın mikrofiziğini bedeninin her kıvrımında hissetmeye başlamıştır.

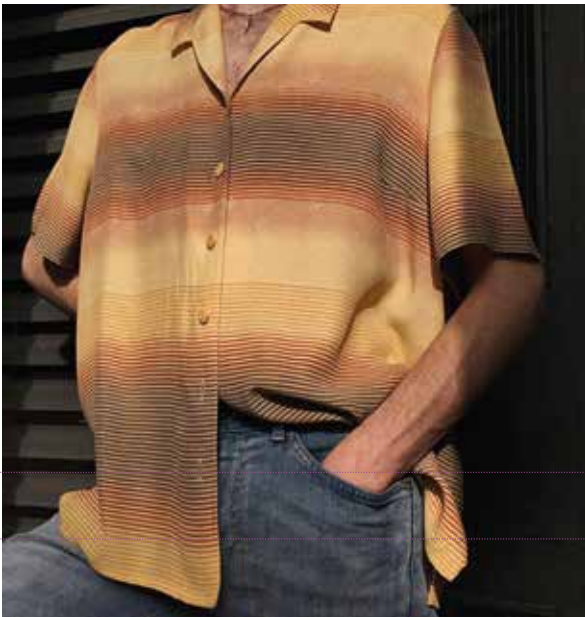
Modernite, tüketimi arttırmak için popüler kültürü icat etmiş, kısa süreli hazlarla insanı tatmin etme arayışına girmiştir. Popüler kültür ise insanı biçimlendirip belirli merkezlerden kontrol edilen teknik bir ayrıntıya indirgemıştır. Hayatı programlanıp hayalleri, ihtiyaçları, gündelik edimleri belirlenen insan, kültür endüstrisinin kuklasına hâline dönüşmüştür.

“Unisex akımı” da popüler kültür kanalıyla gündemimize girmiştir. Bu akım kadın ve erkek kimlik-

lerini dışlayarak tek cinsiyet veya cinsiyetsizleştirme amacını taşımaktadır. Bu sayede farklı cinsiyetlere yönelik farklı tüketim biçimleri standartlaştırılmış ve böylece maliyetler düşürülmüştür. Popüler kültür unisex akımını bedene yönelik dokunuşlar (erkek gibi kadın, kadın gibi erkek), ortak tüketim alanları, standart tüketim nesnelere üzerinden yapmaya çalışmıştır.

“Cinsiyetsiz beden” veya “unisex akımı” daha derinde epistemik bir kurguya dayanmaktadır. Bunun gerisindeki amaçlardan biri geleneksel kültürün son yaşayan parçası olan cinsiyeti ve cinsiyet farklarını ortadan kaldırmaktır. İnsanlara cinsiyetin biyolojik (verili) bir durum olmadığı, insanların cinsiyetlerini kendilerinin seçmesi gerektiği belirtilmektedir. Feminist yaklaşımların da desteklediği bu düşünceye göre cinsiyet, biyolojik değil sosyokültürel bir durumdur. Yani insanlar kadın veya erkek olarak doğmazlar, kültür onlara kadın ve erkek rollerini yükleyerek onları cinsiyete büründürür. Cinsiyete meydan okumak kültüre, geleneğe de meydan okumaktır. En önemlisi Allah'ın iki ayrı cins olarak yarattığı ilahi düzene karşı çıkmaktır.

Feminizm “kadın özgürlüğü” üzerinden geliştirdiği söylemle onu sözde özgürleştirmeyi amaçlamaktadır. Onun cinsiyete yönelik bakış açısı erkek egemen söylem düzenini aşmaya ve bedenleri cinsiyetsiz olarak kodlayıp kadının durumunu geliştirmeye yöneliktir. Postyapısalcı bazı yaklaşımlar da kadın ve erkek kimliklerinin çatışma üreten yapısından kurtulmak için diyalektik karşıtlığa

dayanmayan, organsız veya cinsiyetsiz bedeni öne çıkarmaktadır. Böylece kadın ve erkek arasındaki fark ortadan kalktığına kadına yönelik ayırım da ortadan kalkmış olacaktır.

Elbette ne feminist ne de diğer felsefi yaklaşımlar kadının mutlak özgürleşmesini değil, onun geleneksel kültür düzenindeki rollerinden sıyrılarak yeni ve daha keskin bağılıkların esareti altına girmesini amaçlamaktadır. Modernite anlatısının çarpıttığı şeylerden biri de tarih yazımıdır. Tarihi kendi ekleninden yorumlayan modernite anlatısı bunu “erkek egemen sömürü düzeni” üzerinden okuyarak feminist yaklaşımlara kapı aralamıştır. Oysaki ne tarih tamamen böylesine tek boyutlu, ne de kadın mutlak bir esaret altında olmuştur. Tek boyutlu ve şarkiyatçı söylemlerin tekrar edilmesindeki amaç kadın ile ev arasındaki bağı koparmak, onu kapitalist ucuz sömürü ve tüketim çılgınlığının emir eri hâline getirmektir. Ailenin temeli olan kadın evden koparılınca yeni nesillere kültür aktarımı bütünüyle devletin ve kurumların insafına kalmıştır.

Cinsiyetsiz beden yaklaşımları popüler kültürün en önemli aracı olan medyanın da süregelen biçimde işlediği bir konudur. Cinsiyet değiştiren ünlüler günlerce magazin basınının hit haberi olarak işlenmektedir. Yerli ve yabancı dizilerde eşcinsel erkek veya kadınlar işlenmekte, özellikle gençlere cinsiyetsizlik (çift cinsiyet veya cinsiyet değiştirme) empoze edilmektedir. Zaman zaman yetiştirme tarzındaki yanlış uygulamalar nedeniyle cinsiyet karmaşası yaşayan gençlere sahte çıkış yolları sunulmaktadır.

Cinsiyetsiz beden ve unisex akımının devamı olan konular kız-erkek ayırımına dayalı yaşam biçiminin ortadan kaldırılmasıdır. Kız ve erkeklerin ayrı yurtlarda kalması, ayrı okullarda eğitim görmesi anlamsızlaştırılmaktadır. Kızlı ve erkekli olarak aynı yurtlarda yaşayan öğrenci sayısı artmakta hatta aynı evi paylaşan gençler bunu olağan kabul etmektedir. Böylece kadın ve erkek arasında olması gereken mahremiyet ve saygı ortadan kalkmaktadır. Kadın ve erkek arasındaki esrar perdesinin ortadan

kalkması, kadın ve erkeği yaklaştırmak şöyle dursun birbirinden uzaklaştırmakta, duygusal bağlara zarar vermektedir.

Cinsiyetsiz beden en çok da aileye yönelik bir saldırdır. Aileyi sürekli olumsuzlayan ve evlilik dışı yaşamın sorumsuz birlikteliğini magazin basını ile reklam eden medya, gençlere aileyi değersiz göstermektedir. Kadını cinsel bir tatmin kaynağı olarak gösteren popüler kültür ve medya ailenin samimi, çıkarsız ve korunaklı dünyasını çarpıtmaktadır. Aile ve ailedeki huzur azaldıkça da toplumun kültür aktarımı, değer ve inanç sorumluluğu zarar görmektedir. Hedonist ve egoist bireyler toplumda yaygınlaşmaktadır.

Cinsiyetsiz beden yaklaşımı toplumun ahlâki bir erozyonla dağılıp gitmesini amaçlamaktadır. Bu yaklaşımın en büyük meydan okuması ise dine yöneliktir. Allah'ın insanlar arasına koyduğu cinsiyet sınırları ve bağları anlamsızlaştırılarak Allah'ın yarattığına meydan okunmaktadır. Tarih boyunca bir sapkınlık olarak görülen ve kınanan eşcinsellik olağan hâle getirilmektedir. Batı'da kilise bile bu durumu kabullenmiş gözükmektedir. Eşcinsel papazların sayıları artmaktadır. Cinsiyetsizleştirme- nin önündeki en büyük engel İslâm dinidir. Fakat o da popüler kültür, onun taşeronu medya ve küresel sermayenin ağır baskısı altındadır. İnsan bedenini Allah'ın bir emaneti olarak gören İslâm'ın bu yaklaşımın yerini, bedenimi istediğim gibi kullanırım arzusu almıştır. Sorumsuz bir özgürlük modernitenin yıkıcı özgürlük söyleminin bir parçasıdır. Tanrı'ya karşı mutlak özgürlük taraftarı olan düşünceler söz kapitalizme, dikta rejimlerine, laik ve seküler dinlere

geldiğinde lâl kesilmektedir. Çünkü Tanrı'ya meydan okumanın dünyada görünür bir bedeli yoktur. Çalıştığı iş yerinde kurallara harfiyen uyan, bir yurttaş olarak yasalara bağlı kalan insanlar, söz konusu olan Allah'ın düzeni ve kuralları olduğunda “benim bedenim benim kararım” diyebilmektedir.

Modernite ve onun son çırağı olan küreselleşme dünya üzerindeki kültürel, etnik, dinsel farkları ortadan kaldırmakta, tümünü tüketimin ve popüler kültürün ucuz ve bayağı örsünde dövmeaktadır. Kültürü ve onun ürettiği değerleri turistik bir sergi malzemesine dönüştüren küreselleşme, her şeyi mübadele değerine dönüştürmektedir. Bunun doğal sonucu ise bugünkü dünyanın meta kapitalizmine hapsolmasıdır. Sahip olduğumuz her şey mübadele değerine eşitlenmektedir. Hem bu meta anlayışı hem küreselleşmenin tek düze modernitesi kadın ve erkek rolleri ve cinsiyet farklarını değersizleştirip bu farkları standart bir biçime indirgemeye çalışmaktadır. Kadın da erkek de artık küresel diji-kapitalizmin bir işgücüdür. Bunun için de kadın ve erkeğin birbirinin yerine kullanılabilmesi gerekir. Ayrıca kadın ve erkek arasındaki mahremiyet ve sevgi duyuları tensel hazlara indirgenerek aile bağlılıkları ve kültür aktarımının önüne geçilerek geçmiş formatlanmaktadır. Bugünü ebediyen var olmuş ve olacak bir durum olarak gören genç kuşaklar, kafaları koparılmış gibi sağa sola çarpılmaktadır.

Sel gider kum kalır. Bütün bu salvolar toplum olarak dik durdukça dağılıp gidecektir. Allah'ın koyduğu helal ve haram dairesinde bizim için salah vardır. Bu hem kadın ve erkek rolleri için hem de diğer hudutlar için geçerlidir. Bu nedenle

cinsiyetsizleştirme veya unisex gibi akımların ve-receği zararlardan uzak durmak için daima diri ve uyanık olmak gerekir. Bunların yaratacağı sonuçlara karşı hem devlet hem de milletimizin aklıselim içinde hareket etmesi gerekir. Özellikle sosyal medya, TV dizileri bu çağın en büyük fırtınasıdır. Yerinde ve uygun kullanılmadığı zaman özellikle gençlerde bir yıkım yaratmaktadır. Bu nedenle ailelerin gençlere bu konuda rehberlik etmesi ve iyi örnekler yönlen-dirmesi gerekir.

Bu konuda en büyük sorumluluklardan biri de eğitime düşmektedir. Eğitim tıpkı aile kurumu gibi toplumu ayakta tutan sütunlardan biridir. Bunun için de eğitimin kendi medeniyet eksenimizin kodlarıyla biçimlenmiş olması şarttır. Batı'nın bugün kötürüm olmuş ve dünyaya söyleyecek sözü kalmamış fikirlerini mutlak hakikatmiş gibi sunan eğitim sistemi, yerini bu toprakların sahici öğretilerine dayalı, kaynağını kadim değerlerden, insan ve doğanın metafizik, ilahî bağlantısından alan bir temele bırakmalıdır. Amacı milletimizi yabancılaştırmak ve köklerinden koparıp rüzgârın insafına terk etmek olan sömürge mirası eğitim programları ancak yeni mankurtların yetişmesine ve her çağda moda olan Batı'nın popüler kültürünün tüketicisi genç nesiller yetişmesine neden olacaktır.

